

tre ting i stedet for at snakke om Nordkorea, for så kan vi diskutere på det grundlag?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu går lyden ad mærkelige veje i salen her. Jeg skal ikke være ansvarlig for lydforholdene, for de betyder åbenbart, at fru Rosenkrantz-Theils tale om Nordkorea så har ramt hr. Søren Søndergaard, og det skal jeg selvfølgelig beklage, for jeg mener ikke, at hr. Søren Søndergaard har spurgt til Nordkorea. Jeg har heller ikke nævnt det i mit svar til hr. Søren Søndergaard. Lydens veje er åbenbart uransagelige, men jeg er glad for, at der bare er noget, der samles op i Enhedslisten.

Jeg vil blot sige, at den prognose, vi har for 2004, forudser faldende ledighed, og det er også det, vi rent faktisk ser. Det er rigtigt, at der har været et tal på 300 ud af 2.700.000 i beskæftigelse. Der er så nogen, der vil tale om, hvad så det egentlige tal er, og det er det, vi vil se efterfølgende – altså, hvordan forløbet ser ud. Men det, alle prognoser er enige om, er, at, det fald, vi har set i ledigheden, fortsætter ind i 2005. Det er mit skøn, det vil jeg så holde mig til, og det er altså ikke min prognose. Det er for så vidt Finansministeriets prognose, som jeg henholder mig til.

Søren Søndergaard (EL):

Nu var det sådan set ikke fru Pernille Rosenkrantz-Theil, der nævnte Nordkorea. Det var sådan set ministeren selv, der fuldstændig uopfordret følte trang til at komme ind på situationen i det land. Jeg ved ikke, om det var ledighedstallene i Danmark, der mindede ministeren om det.

Men det korte af det lange er altså, at vi, uanset hvem ministeren forsøger at give skylden, må konstatere, at ministerens forudsigelser om ledigheden i 2002 viste sig at være forkerte, at ministerens forudsigelser om ledigheden i 2003 viste sig at være forkerte, og at ministerens forudsigelser om et permanent fald i 2004 har vist sig at være forkerte. Vi har haft en stigning, og vi vil formentlig også få en stigning næste gang, og det er altså en situation, hvor vi får en minister at se, der går ud og siger: Jamen næste år bliver det meget bedre.

Så er det bare, at jeg stiller spørgsmålet: Hvad er grundlaget for, at befolkningen, alle de arbejdsløse, alle de unge, der ikke kan få praktikplads, fordi der skæres ned, alle de, der bliver outsourcet, slagteriarbejdere, der får lukket deres virksomhed osv., denne gang skal tro på fi-

nansministeren, når nu virkeligheden har vist, at finansministeren tog fejl i år 2002, i år 2003 og i år 2004?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der er ingen tvivl om, at der er taget fejl med hensyn til konjunkturerne i verden omkring os, ingen tvivl om det. Det er selvfølgelig også regeringens ansvar, det medgiver jeg også, og jeg påtager mig gerne ansvaret for, hvordan verdensøkonomien udvikler sig. Det kan jeg såmænd godt bære i relation til de spørgsmål, som Enhedslisten stiller.

Når jeg nævnte Nordkorea i forbindelse med et tidligere svar til fru Rosenkrantz-Theil, skyldes det altså, at de synspunkter, man har, og den politik, man følger, giver mig associationer til det, der sker i Nordkorea. Det er klart, at det er sådan en følgevirkning af det, man kan aflæse dér, hvor den praktiseres.

Men jeg vil blot sige, at det, vi kan aflæse, altså er, at der er 10.000 færre ledige nu, end der var i december 2003, så det fald er gennemført. Der er 17.000 flere i beskæftigelse, og *alle* prognosemagere forudser altså faldende ledighed i løbet af 2005.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 39

Line Barfod (EL):

Det er forrygende at høre finansministeren, det er som at høre Brixtofte i Farum. Det, der foregik i Farum, behandles jo i disse dage i byretten, og det bliver også spændende at følge med, når ministeren selv skal ned og forklare sig i byretten vedrørende Farumsagen. Så må vi se, hvad der kommer ud af den.

Med hensyn til det her med arbejdsløsheden i Danmark har ministeren hidtil talt om den med brug af sådan nogle store luftige tal og prognoser, og har sagt, at det nok skal gå bedre en dag, når tingene ændrer sig ude i verden, men det rammer jo mennesker af kød og blod. Nu var ministeren selv inde på, at det er lige før jul, og derfor vil jeg gerne høre, hvad finansministerens budskab er til de børn, der er ramt af, at deres forældre er sat uden for arbejdsmarkedet. Hvad er det budskab, denne regering har til de børn, nu hvor det er jul? Kan de regne med, at de får en bedre økonomisk situation?